

CARTA DOMINICAL

22 D'OCTUBRE DE 2023

RESSÓ DE LA PARAULA

La missió d'evangelitzar

El lema que enguany inspira la Jornada del Domund relaciona el cor i els peus del missioner: "El cor ardent i els peus en camí". És un missatge que s'inspira en l'escena de l'Evangeli de sant Lluç, on es narra la trobada de Jesús ressuscitat amb els deixebles que anaven cap a Emmaús. ¿Què té a veure aquesta escena amb les missions i els missioners d'avui?

En efecte, l'Evangeli parla de l'ardor del cor dels deixebles. És allò que ells van arribar a sentir interiorment en escoltar les paraules de Jesús, quan els explicava les Escripures, fent-los veure que Ell, el Messies, havia de patir i morir.

En la narració evangèlica es parla també dels seus peus, és a dir, del camí que recorren els deixebles. Advertim que aquest camí és doble: el que ells caminen sumits en el desencís i la tristesa, potser buscant consol, i el que recorren tot retrocedint plens de goig per a retrobar-se amb els altres deixebles i anunciar-los que Jesús era viu. Aquest segon camí és el que realitzen com a missioners, els peus dels quals el profeta canta com a molt bonics ("i Que en són, de bonics els peus del missatger de bones noves que anuncia la salvació!": Is 52,7).

Avui recordem la necessitat urgent que tenim a l'Església de fidels que realitzen efectivament aquest camí missioner. Tanmateix ens enganyaríem si la nostra preocupació missionera se centrés solament a estimular i donar suport a aquesta sortida per a l'anunci i el testimoniatge. Perquè aquesta sortida missionera esdevindrà inútil, serà buida, si abans no s'ha caminat l'altre camí, el camí en el qual s'hagi arribat a viure "l'ardor del cor". Allò realment indispensable és el nexa necessari entre aquesta experiència i la sortida

missionera. És a dir, entre tots dos camins, el de la recerca i la trobada d'una banda, i el de l'anunci o el testimoniatge per una altra. Quan falta un d'aquests dos camins alguna cosa falla, l'un o l'altre moment es desvirtua: ¿què surts a anunciar, si no és el que neix del teu cor que creu i viu?; i ¿per què ho fas, si no és perquè aquest cor t'està empenyent els peus per a anunciar el que vius?

Més encara. Tot canvia quan som missioners des del cor ardent. No sols el motiu, no sols el contingut de l'anunci, sinó que determina també la manera com el fem, les actituds, les paraules, les condicions.

El cor ardent és un efecte d'aquell acte pel qual acollim la presència i la paraula de Jesús ressuscitat, deixant-nos transformar per Ell. I així com Ell se'ns ha apropat i ens ha parlat "al cor", així el missioner s'acosta a l'altre i mira de parlar-li al cor, com deia el cardenal Newman. És la urgència de l'anunci, la llibertat i la valentia evangelitzadora, l'alegria que s'encomana, l'escolta i el respecte en la comunicació, la sinceritat i la confiança que faciliten l'encontre...

L'experiència dels deixebles d'Emmaús, l'ardor que senten en el cor en escoltar l'explicació de les Escripures per Jesús, consisteix essencialment en el fet de copsar el motiu profund pel qual Ell va patir la seva Passió i Mort (això que tant els havia escandalitzat). En definitiva, es van sentir profundament estimats, fins a aquest extrem. Això mateix és allò que mou i sosté l'anunci del missioner. Perquè el que fan els seus peus és portar a uns altres l'amor que a ell mateix l'havia aconseguit.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat